

6. april 2009. Danacare A/S mod Brøndby Kommune, Høje-Taastrup Kommune og Ishøj Kommune

Begrænset udbud af rammeaftale vedrørende bilag II B tjenesteydelse. Udbyderne var berettiget til ved tilbudsvurderingen at give tilbuddene samme karakter vedrørende underkriteriet »Pris«, selvom der var små forskelle mellem tilbudspriserne, således som udbyderne havde opgjort dem. Udbyderne havde ikke pligt til at kontrollere rigtigheden af oplysninger i et tilbud. Et brev er ikke hurtigst mulige kommunikationsmiddel. Ikke opsættende virkning

Nogle ordregivende myndigheder iværksatte i fællesskab et begrænset udbud efter Udbudsdirektivet vedrørende en tjenesteydelse om levering af vikarer for hjemmehjælp m.m. i 2 år. Tjenesteydelsen var omfattet af Udbudsdirektivets bilag II B.

Tildelingskriteriet var det økonomisk mest fordelagtige tilbud med følgende underkriterier, der vægtedes som angivet: 1. Pris (40 %), 2. Kvalitet (20 %) og 3. Forsyningssikkerhed (40 %).

De vikarydelser, som udbuddet angik, bestod af forskellige kategorier, og tilbuddene skulle angive timepriser for hver kategori. Det var angivet i udbudsbetingelserne, at der ved tilbudsvurderingen ville blive udført en beregning af den samlede tilbudspris for hvert tilbud, og at der ved denne beregning ville blive foretaget en nærmere angiven vægtning af de tilbudte timepriser for de enkelte kategorier på grundlag af et anslået forventet timeforbrug for hver kategori.

Der indkom tilbud fra tre prækvalificerede virksomheder, D, P og T.

Ved tilbudsvurderingen beregnede udbyderne de samlede tilbudspriser i overensstemmelse med det ovenfor anførte. Beregningen førte til følgende samlede tilbudspriser (her angivet afrundet): D's tilbud: 8,37 mio. kr., P's tilbud: 8,4 mio. kr. og T's tilbud: 8,31 mio. kr.

Udbyderne anså forskellene mellem de beregnede tilbudspriser som marginale. Som følge heraf og som følge af, at beregningen af tilbudspriserne byggede på et anslået timeforbrug, tildelte udbyderne alle tilbuddene samme karakter vedrørende underkriterium 1. Pris.

Udbyderne tildelte endvidere P's tilbud den højeste karakter vedrørende underkriterium 3. Forsyningssikkerhed, hvilket førte til, at udbyderne vurderede P's tilbud som det økonomisk mest fordelagtige. I breve til D og T oplyste udbyderne, at de ville indgå kontrakt med P, »når stand-still perioden er udløbet, som er 11 dage fra afsendelsen af dette brev«.

D klagede til Klagenævnet. En begæring fra D om opsættende virkning blev ikke taget til følge.

Klagenævnet tog stilling til sagen således:

1) Klage over, at udbyderne havde overtrådt principperne om ligebehandling og gennemsigtighed ved at have tildelt tilbuddene fra D og P samme karakter vedrørende underkriterium 1. Pris.

Dette klagepunkt sigtede til, at udbyderne efter D's opfattelse skulle have beregnet D's og P's tilbudspriser på en anden måde end sket. Efter D's opfattelse ville en nærmere angivet rigtig beregning af tilbudspriserne føre til, at P's tilbudspris oversteg D's tilbudspris med en højere procentdel, end hvad der var tilfældet efter udbydernes beregning af D's og P's tilbudspriser.

Klagepunktet blev ikke taget til følge med henvisning til, at D's udregning af forskellen mellem D's og P's tilbudspriser ikke byggede på de kriterier og den vægtningsmodel, der var angivet i udbudsbetingelserne. Klagenævnet havde herefter ikke grundlag for at fastslå, at der var en sådan forskel mellem D's og P's tilbudspriser, at de to tilbud skulle have haft forskellig karakter vedrørende underkriterium 1. Pris.

2) Klage over, at udbyderne havde overtrådt principperne om ligebehandling og gennemsigtighed ved under tilbudsvurderingen i relation til underkriterium 3. Forsyningssikkerhed at lægge vægt på nogle oplysninger i P's tilbud om gennemsnitlig leveringstid, selvom det ikke var oplyst, i hvilken periode denne gennemsnitlige leveringstid var målt:

Ikke taget til følge med henvisning til, at udbyderne ikke havde haft pligt til at kontrollere rigtigheden af de pågældende oplysninger i P's tilbud, og til, at udbyderne på grundlag af nogle referencer for P tværtimod havde haft stor sikkerhed for, at oplysningerne var rigtige.

Klagen blev således ikke taget til følge.

Klagenævnet bemærkede yderligere:

Stand-still perioden er ikke 11 dage som anført i udbydernes breve til D og T om tildelingsbeslutningen, men er derimod 10 dage, jf. § 6 b, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 937 af 16. september 2004 med senere ændringer. Udbydernes underretning om tildelingsbeslutningen var endvidere sendt med brev, hvilket ikke opfyldte kravet om, at en sådan underretning skal gives ved brug af hurtigst mulige kommunikationsmiddel, jf. bekendtgørelsens § 6 a, stk. 1. Udbyderne havde tilsyneladende medregnet forsinkelsen ved brevforførselsforsendelsen i beregningen af stand-still fristen.